

ZELFKANT

Ik houd het meest van de halfland'lijkheid:
Van vage weidewinden die met lijnen
Vol wasgoed spelen; van fabrieksterreinen
Waar tussen arm'lijk gras de lorrie rijdt,

Bevracht met het geheim der dokspoorlijnen.
Want 'k weet, er is waar men het leven slijt
En toch niet leeft, zwervend meer eenzaamheid
Te vinden dan in bergen of ravijnen.

De walm van stoomtram en van blekerij
Of van de ovens waar men schelpen brandt
Is meer dan thijmgeur aanstichter van dromen,

En 't zwarte kalf in het weitje aan de rand
Wordt door een onverhoopt gedicht bevrijd
En in één beeld met sintels opgenomen

Simon Vestdijk (1898-1971)

Uit: Verzamelde gedichten.

Verzorgd en geannoteerd door Martin Hartkamp.
Uitgeverij De Bezige Bij, Amsterdam/'s Gravenhage

“vage weidewinden die met lijnen vol wasgoed spelen”